

— obciążenie drugiej strony postępowania kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Podważenie podobieństwa graficznego i fonetycznego między wspólnotowym znakiem towarowym nr 6314462 „AMICI JUNIOR” a włoskimi graficznymi znakami towarowymi nr 912114 „AJ ARMANI JEANS” oraz nr 998554 „ARMANI JUNIOR”.
- 2) Zastosowanie art. 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 i zasady stopnia znajomości znaku towarowego wobec braku podważenia ich przez drugą stronę postępowania Giorgio Armani S.p.A.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Odwołanie od postanowienia Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 21 marca 2012 r. w sprawie T-228/10 Telefónica przeciwko Komisji, wniesione w dniu 1 czerwca 2012 r. przez Telefónica SA

(Sprawa C-274/12 P)

(2012/C 227/21)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Telefónica SA (przedstawiciele: J. Ruiz Calzado, abogado, M. Núñez-Müller, Rechtsanwalt, J. Domínguez Pérez, abogado)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie zaskarżonego postanowienia,
- uznanie za dopuszczalną skargi o stwierdzenie nieważności wniesionej w sprawie T-228/10 i przesłanie sprawy Sądowi Unii Europejskiej celem wydania przezeń rozstrzygnięcia co do istoty sporu,
- obciążenie Komisji całością kosztów poniesionych w obu instancjach w postępowaniach dotyczących dopuszczalności.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Sąd Unii Europejskiej naruszył prawo wydając rozstrzygnięcie naruszające prawo do skutecznej ochrony sądowej. Uznając w sposób ogólny, że zawsze pozostaje otwarta możliwość wniesienia przez sąd krajowy wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym Sąd naruszył przysługującą skarżącej w pierwszej instancji prawo do skutecznej

ochrony przewidziane w art. 6 i 13 Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności i wyraźnie potwierdzone w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

- 2) Sąd Unii Europejskiej naruszył prawo dokonując błędnej wykładni orzecznictwa dotyczącego dopuszczalności skarg na decyzje w sprawie pomocy państwa uznających dany system pomocy za niezgodny z prawem i wspólnym rynkiem.
- 3) Sąd Unii Europejskiej naruszył prawo dokonując wykładni art. 263 TFUE akapit czwarty, *in fine*. Sąd wyciągnął błędny pod względem prawnym wniosek, że takie jak zaskarżona decyzje w dziedzinie pomocy państwa wymagają środków wykonawczych w rozumieniu nowego postanowienia traktatowego. Sąd Unii Europejskiej nie wziął w swym postanowieniu pod uwagę tego, że negatywna decyzja w dziedzinie pomocy państwa wywiera bezpośrednie skutki polegające na uznaniu spornej pomocy za niezgodną z prawem i pociąga za sobą co do zasady nałożenie na państwo członkowskie obowiązku ich odzyskania.

Skarga wniesiona w dniu 8 czerwca 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Węgrom

(Sprawa C-288/12)

(2012/C 227/22)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Martenczuk i B.D. Simon, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Węgry

Żądania strony skarżącej

- Orzeczenie, że Węgry uchybiły zobowiązaniom ciążącym na nich na mocy dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (¹) w ten sposób, że skróciły kadencję inspektora ochrony danych;
- obciążenie Węgier kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Dyrektywa 95/46/WE stanowi, że za kontrolę stosowania przepisów przyjętych przez państwa członkowskie w celu jej transpozycji będzie odpowiedzialny jeden lub więcej organów władzy publicznej, przy czym organy te będą wykonywać powierzone im zadania w sposób całkowicie niezależny.